

Jacobine Salomon er en dansk-jødisk kvinde fra 1800-tallet:

DET PÆNE BORGERSKAB ANNO 1885

Danske jøder bliver gennem 1800-tallet mere danske og får nu borgerrettigheder på linje med de øvrige danskere.

Jacobine Salomon bor centralt i København med sin mand, Alexander, der er vekselerer, og parrets tre yngste børn. Den ældste søn er godt gift med en sød jødisk kvinde, og parret har allerede skænket Jacobine og Alexander det første barnebarn – og tilmed en dreng.

Jacobine, en kvinde i sin bedste alder, er lykkelig for, at sin ældste søn er godt gift. Hun er også godt tilfreds med, at hendes ældste datter er blevet forlovet med Alexanders forretningsforbindelse. Hun er knap så tilfreds med, at hendes yngste datter har været til et foredrag og fået uheldige idéer om kvindefrigørelse, og Jacobine er heller ikke særlig lykkelig over, at hendes næstældste søn har forlovet sig med en pige "uden for kredsen". Pigen er såmænd flink nok, men hun er jo ikke jøde, og det betyder, at børnebørnene ikke bliver jøder. Sønnen fortalte det sidste fredag, da de holdt Fredagafte. Det er vigtigt for Jacobine at overholde Fredagafte, og det er også vigtigt for Jacobine at bruge de danske udtryk om de specielle jødiske ting (kirke = synagoge, præst = rabbiner, Fredagafte = sabbat). For Jacobine er jo dansk OG jøde på samme tid. Om lørdagen holder Jacobine gerne salon for sine ikke-jødiske venner. Her inviterer hun spændende folk fra kultureliten.

1800-tallet: Guldalderen

Danske jøder får borgerrettigheder i Danmark, men mister samtidig muligheden for at leve under egne særlige jødiske regler. De går fra at være jøder til at være danskere af mosaik tro. Danske jøder integrerer sig og bidrager til udviklingen af det moderne Danmark. For nogen var det positivt, for andre betød det også et tab af jødisk kultur og identitet.

